

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Ser. De b[ea]to iacobo ap[osto]lo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

donatū. Statim q̄ semina sp̄erhabitu
venerāda apparuit ei: q̄ ea q̄ manū arr̄
piēs alijs p̄icitatib⁹ ad lit⁹ in columē p̄/
dixit. Īp̄a aut̄ filiū peperit & vorū fidelis
adplevit. Itē legif cū qdā oculoꝝ lūine p̄/
uat̄ cū ad m̄nasteriū magdalene p̄geret
& su⁹ duxerit; ei diceret se iā eccliaz videre:
ille maḡ voce exclamauit. O sc̄tā magda-
lena: nūc d̄ aliquā vīdere potero eccliaz tua
Statīq̄ apti sūt ocl̄ ei⁹. Itē legif dū q̄
dā ob pecunie exactione in cōpedib⁹ teneb-
re: magdalena sepi⁹ in adiutoriū iuoca-
bat. Et ecce nocte qdā mulier qdā specio-
sa sibi apparuit q̄ vincula frāges & ostia
referas ut fugere impauit: q̄ se solutū vi-
des p̄tin⁹ inde fugit. Vide hec & alia plu-
rima in legēdīs. Et dicit̄ itaq̄ p̄z excele-
rit̄ amoris q̄ brā magdalēa ch̄m̄ diligē-
bat. In q̄ apparet excellētia sue p̄tuose p̄/
fectōis q̄ marie in amore dī p̄sistit. Idcir-
co recte p̄ponit ut sp̄ealē exēplar sc̄ratis
& p̄tutis qd̄ insinuat p̄ba dñi de ip̄a dicen-
tis. Vide hāc mulierē.

Tertia ē excellētia p̄eplatiōis eleua-
tione. Īp̄a em̄ ē exēplar p̄cipiū & spe-
culū vite p̄eplatiae Iſido. Tertia
vita mūcianis reb⁹ bñ vīt̄. p̄eplatiōis p̄o-
mūdo renūciās soli dō viuere delectatur.
Hec ille. Excellētia aut̄ cōeplatiōis eius
tria p̄cipiue declarant.

Primū dñi p̄bi studiōissima audītō
Sed m̄ ē de p̄t̄ loci solitaria ihabitato.
Cterium est angelōrum dulcissima asso-
ciatio.

Primū est dñi verbī stus
diolissima auditio. Un̄ d̄ ea dī Lu. x. q̄ se-
dēl fe⁹ pedes dñi audiebat p̄bū ill⁹ Aug.
Int̄eta erat maria dulcedimi p̄bi dī. Int̄ē-
ra erat martha qd̄ pascere dñm. Int̄era
erat maria qd̄ pascere a dñ. A martha
quiuū dñ pabat in cui⁹ quiuū iā ma-
ria locūdabat. Hec ille.

Secondū est deserti loci soli
taria inhabitatio. Ita em̄ cor ei⁹ fieri erat in
dñor sic eleuari ad q̄redū q̄ sursum surserō
p̄eplādū p̄bi ch̄is ē in dexterā dī sedēs q̄
nibil de mīo videre aut cogitare posat s̄z
solū dñm suū. Iō ad desertū se trāstulit. p̄bi
p̄. xx. annos incognita māsit. p̄s. Ecce elō
gati fugies & mansi in solitudine.

Tertiū est angelōrum dul-
cissima associatio. Diligūt em̄ angelī p̄so-
nas p̄eplatiōis. Singul̄ ar̄ dleb̄ septies
ē angelī eleuabat vbi suauissimis dapi-
b⁹ satiabat: & inde q̄ āgelos eosdē ad locū
suū reducebat & corgalib⁹ alimēt⁹ nūcāte
nūcātus indigebat. Ut narrat egliſipp⁹ i qdā
tractatu. Hmō q̄p̄e corp̄alis eleuatio
ōndebar p̄fectissima eleuatoꝝ mēt̄. p̄s.
Quis dabit mihi pēnas siē colubē & vola-
bo & req̄elcā. s̄ in p̄eplatiōe dīne bonitatis
p̄z itaq̄ excellētia p̄eplatiōis bē magd̄.
p̄p̄e quā recte p̄p̄uit a dño rāc̄ sp̄ale spe-
culū & exēplar sc̄ratis cū de ea dixit. Ut
des hāc mulierē. Gl̄deam⁹ igit̄ hāc mu-
lierē sc̄rissima & ei⁹ exēplo dīsc̄m⁹ lugē
re p̄bonissis delict̄: dēu toto corde dīli-
gere: atq̄ deuo tōl̄ & orōni p̄ vīt̄b⁹ instare.
Hāc rota deuo de vēneremur & supplici
corde rogem⁹: q̄tin⁹ ei⁹ merit̄ & p̄cibus
nōp̄ veniā p̄tōp̄ obtinere & gl̄iam cōseq̄
mereamur eterna. Amē.

Ser. De b̄tō Iacobo ap̄lo.

De Eū est dare

Mq̄bus p̄artū ē a patre meo.
D̄arth. x. In collatiōe mu-
nerū ḡre & gl̄i locū nō b̄s p̄sonāx acceptō
q̄ nō ē ap̄d dēu ut habeat Act. x. Cū tamē
dēu nulli sit obligat⁹: p̄t̄ absq̄ iniusticia
de suo dare q̄ntu vult & cui vult. Juxta il-
lud D̄arth. x. An nō licet mihi qd̄ volo
facere? Et iō dī dñs iacobo & ioāni h̄ co-
gnati sui erāt. Sedere meū ad dexterā
v̄l̄ sinistrā nō ē meū dare vob̄ s̄z q̄b̄ p̄grā-
tū ē a p̄fe meo. Qd̄ sic exponit fin̄ Ch̄y.
Nō ē meū dare vobis q̄ illud a me nō ha-
bes s̄z a p̄fe. fin̄ Rabanū. Nō ē meū dare
vob̄ sine vīto merito & labore. fin̄ Regis
giū. Nō ē meū dare vob̄ q̄les vos est̄ ic̄
sugb̄z & abitiosis: s̄z hāilib⁹. Et s̄z Hiero.
Nō ē meū dare vob̄ rōne cognatiōis car-
nalis: sed electionis eternalis fin̄ quam
regnum celorum paratū est electis ante
mundi ōstitutionē p̄pter acceptationem
passiōis ch̄i p̄use. Et iō dī. Deū ē dare
q̄b̄ patū est a p̄fe meo. Paratū est aut̄ ce-
loꝝ regnū b̄tō Iacobo p̄cipue p̄f̄t̄ia.

Ser. De sc̄to Jacobo

Primo propter virtualem imitationis
christi efficacia.

Sc̄do propter triūphalē accep̄tōis hoī
stilis victoriam.

Terțio propter specialem dilectionis dñis
ne gratiam.

Primo p̄p̄ virtuale r̄c. Un̄ D̄att.
P̄p̄. d̄t̄ d̄ns. Ḡos q̄ secuti eſſ̄ me i
regeneratiōe. cū ſederat fili⁹ hoī
in lege maiestat̄ ſue ſedebit̄ ſe ſup ſe
deſ̄ r̄c. Imitat̄ ē aut dñm p̄cipue in triū
bus p̄p̄ q̄ paraſ̄ regnū dei obſuātib⁹.

Primo in voluntaria paupertate.

Sc̄do in obediētia ſe hūilitate.

Tertio in predicationis et doctrine ſub
lumitate.

Primo in voluntaria peni
tiate. De ſua paupertate q̄t̄ dñs D̄att.
viiij. Vulpes foucas h̄nt̄ volucres celi
nidos: fili⁹ aut̄ hoī nō h̄z vbi caput ſuū
reclinet. Et q̄. L̄o. viij. Sc̄tis grāz dñi
nři iefu ch̄z: q̄ ſu diues eſſ̄. p̄ vobis ege
nus fac̄ est vt illi⁹ inopia diuines eſſ̄.
Imitat̄ est aut̄ iacob⁹ dñm in hac paug
rate. Hā ſic d̄f̄ D̄att. viij. Jacob⁹ zioā
nes frater ei⁹ relictis reib⁹ ſe p̄ ſecuti ſe
dñm. tſic oia epalia p̄p̄ ch̄m abdicarūt.
Hec mīrū. Facile eſſ̄ em̄ ſt̄enere mīdū at
tete ſt̄iderati tres c̄d̄t̄es mīlerabiles.
(Prima ē 2ditio amarissime affli
ctiois. Ecclesiastes. j. Dia vanitas afflic̄
ſp̄s. Et Boe. lib. de p̄ſolariōe. q̄ multo
amaritudinib⁹ hūane felicitat̄. dulcedo
religia eſſ̄. Affligūt̄ utiq̄ ſgalit̄ in h̄ mū
do: q̄ adq̄runt̄ cū labore: p̄ſeruant̄ cū t̄l
more. ſequunt̄ cū dolore. Un̄ qdā. Diuſ
diuitias nō ſgregat abſc̄ laborē. Hō te
n et abſc̄ metu. non definiſt abſc̄ dolore.
Et certe velis nolis mīdū trāſit̄ ſe ſup̄
ſc̄nēa ei⁹. vt d̄f̄. j. Joā. ii. Et Job. xxvij.
Diues cū dormierit nibil ſecu afferet: ape
riſt̄ olos ſuos ſe nibil inueniet. Et Job. j.
Aud̄ egressus ſum ex vtero m̄f̄ ſ mee ſ
nud̄ ſe uertar illuc. Et p̄p̄. Relinquit̄ alie
nis diuitias ſuas ſe ſepulera coꝝ dom⁹ illo
lo p̄ in eternū. Legif̄ q̄ ſaladinus p̄nceps
magn⁹ in ſaracēoſ ſu se ꝑpiqu⁹ morti vi
deret fecit p̄tari ſudari ſuū p̄ ſicenem
clamāte in plateis. Tātu ſe nō pl⁹ ſecum
portabit ſaladinus p̄nceps magn⁹ ſe cun
ctis diuitiis ſuis. Itē affligūt̄ epalia ſe
iudicio: q̄ dānatiōis teſtimoniū fuerūt̄
eos q̄ eis abuſi ſūt̄. Ja. v. Agite nūc diui
ties: plorate vluſates in miserijs vñis q̄ ſu
quenēt̄ vob̄ r̄c. Seqtur. Argēt̄ v̄m̄ et
aurū eruginauit̄ ſe erit erugo eoz in teſti
moniū r̄c. Itē in inferno. Un̄ dicūt̄ dān
ti illō Sap. v. Quid nobis p̄ſuit ſupbia
aut diuitiaz iactāt̄ q̄d nob̄ ſt̄ulit̄: traſle
rūt̄ oia velut vmbra. Grego. Domēt̄
nēt̄ eſſ̄ q̄d delectat̄ ſz eternū q̄d cruciat̄.
Sc̄do ē 2ditio vilissime ſubjectionis.
Dūd̄ em̄ amatores ſuos facit ſu
z diaboli. D̄att. vij. Nō potefis ſe ſe
uire z māmīone. Impedit utiq̄ amo: ſ
poſſeſſio ſgalū ſuare do. Aug. ſ. Diuine
velut bitumē auū ſūt̄: r̄ſi eſſ̄ non capiat̄
mītar̄ t̄n̄ p̄replatiōnū p̄m̄ ſuāt̄. Ter
tia ē 2ditio dānolissime excludiōnē. Aug.
ſem̄ em̄ mīdāna excluderit̄ hoīes a dia
vita. Et Ch̄ylo. ſup̄ D̄att. Q̄d mīle
rim⁹ eſſ̄ mīdū ſe mīſer q̄d ſequit̄. ſemp̄
em̄ mīdī ſpa hominē excluderit̄ a vita.
Hec ille. Mīlerabilis ḡ mīdānōy cōdi
tio. Inſup̄ cogitare deberet mīdānōy q̄les
ſut̄ ſu ſu post morte. Ber. Quid ſeud̄
hūano cādāuere: q̄d hōribil⁹ moře ho
minis. Quid ḡ p̄ſe diuitiae: q̄d delicie: q̄d
hōnores. Diuine em̄ nō liberat̄ hoīem a
moře: nec delicie a vermis: nec hōnores
a ſetore. Hā q̄ quodā ſe debeat̄ gēmatuſ ſ
purpurat̄ in aula: mō ſordet nud⁹ ſe ſqu
dus in tumba. Et q̄ quondā veſeſbat̄ ſe
licijs in cenaculo: mō ſolumit̄ a vermis
in ſepulcro. Utinā ḡ ſaperēt̄ ſe intelligat̄
re: ac nouiſt̄a puideret̄. Et nō ſolū no
uiflma ſz ſe ſhma ſe media. Job. xvij. Pu
tredini dixi. P̄ ſe es r̄c. Sane ḡ alpe
nāda ſu epalia ſe ea p̄p̄ dñi ſt̄enētib⁹
parū eſſ̄ regnū celoꝝ. Et D̄att. vij. Di
ſcīte a me q̄ ſu mītis ſu hūilita coſde. Bi
aut̄ iacob⁹ obediētia ſe hūilitas p̄t̄ quia
moꝝ vt a ch̄o vocat̄ ſe ſecutus eſſ̄ eu ſu

ctis diuitiis ſuſ. Itē affligūt̄ epalia ſe
iudicio: q̄ dānatiōis teſtimoniū fuerūt̄
eos q̄ eis abuſi ſūt̄. Ja. v. Agite nūc diui
ties: plorate vluſates in miserijs vñis q̄ ſu
quenēt̄ vob̄ r̄c. Itē in inferno. Un̄ dicūt̄ dān
ti illō Sap. v. Quid nobis p̄ſuit ſupbia
aut diuitiaz iactāt̄ q̄d nob̄ ſt̄ulit̄: traſle
rūt̄ oia velut vmbra. Grego. Domēt̄
nēt̄ eſſ̄ q̄d delectat̄ ſz eternū q̄d cruciat̄.
Sc̄do ē 2ditio vilissime ſubjectionis.
Dūd̄ em̄ amatores ſuos facit ſu
z diaboli. D̄att. vij. Nō potefis ſe ſe
uire z māmīone. Impedit utiq̄ amo: ſ
poſſeſſio ſgalū ſuare do. Aug. ſ. Diuine
velut bitumē auū ſūt̄: r̄ſi eſſ̄ non capiat̄
mītar̄ t̄n̄ p̄replatiōnū p̄m̄ ſuāt̄. Ter
tia ē 2ditio dānolissime excludiōnē. Aug.
ſem̄ em̄ mīdāna excluderit̄ hoīes a dia
vita. Et Ch̄ylo. ſup̄ D̄att. Q̄d mīle
rim⁹ eſſ̄ mīdū ſe mīſer q̄d ſequit̄. ſemp̄
em̄ mīdī ſpa hominē excluderit̄ a vita.
Hec ille. Mīlerabilis ḡ mīdānōy cōdi
tio. Inſup̄ cogitare deberet mīdānōy q̄les
ſut̄ ſu ſu post morte. Ber. Quid ſeud̄
hūano cādāuere: q̄d hōribil⁹ moře ho
minis. Quid ḡ p̄ſe diuitiae: q̄d delicie: q̄d
hōnores. Diuine em̄ nō liberat̄ hoīem a
moře: nec delicie a vermis: nec hōnores
a ſetore. Hā q̄ quodā ſe debeat̄ gēmatuſ ſ
purpurat̄ in aula: mō ſordet nud⁹ ſe ſqu
dus in tumba. Et q̄ quondā veſeſbat̄ ſe
licijs in cenaculo: mō ſolumit̄ a vermis
in ſepulcro. Utinā ḡ ſaperēt̄ ſe intelligat̄
re: ac nouiſt̄a puideret̄. Et nō ſolū no
uiflma ſz ſe ſhma ſe media. Job. xvij. Pu
tredini dixi. P̄ ſe es r̄c. Sane ḡ alpe
nāda ſu epalia ſe ea p̄p̄ dñi ſt̄enētib⁹
parū eſſ̄ regnū celoꝝ. Et D̄att. vij. Di
ſcīte a me q̄ ſu mītis ſu hūilita coſde. Bi
aut̄ iacob⁹ obediētia ſe hūilitas p̄t̄ quia
moꝝ vt a ch̄o vocat̄ ſe ſecutus eſſ̄ eu ſu

maiore apostolo.

F. CCXVI.

verò obediēs: ut p[ro]p[ter]a D[omi]n[u]s. H[ab]u[i]t etiā
obedientia cū post ascensionē d[omi]ni missus est
in hispania ut ibidē p[re]dicaret: vbi tamē so-
li nouē discipulos adquisiuit: q[uo]d duos cau-
sa p[re]dicati ibidē reliqt: t[em]p[er]e altis seculi as-
sumes itep[er] in iudea rediit. Exemplo ita/
q[ui]b[us] iacob[us] vere deo obediētis ec[cl]e-
muis et b[ea]tūles. Talib[us] em̄ paratu[m] ē regnū
dei. Hatch. viij. Amē dicovobis. Nulli cō-
uersi fueritis et efficiamini sic parvuli: nō
intrabit[ur] i regnū celor[um]. Et Lu. xvij. Q[ui]
se b[ea]tūluerit exaltabit[ur]. Et d[omi]n[u]s obediēt serua-
mandata.

z lapis, firmū etiā tūc erit et incorruptibilis:
z in calculo nomē nouū scriptū q[uo]d tunc
quilib[us] br[ac]tis manifeste p[ro] dotes corporis
glori erit ascriptus ciuitati celestī: q[uo]d ne
mo nouit nisi q[uo]d accipit: fm q[uo]d dr. Lop.
ij. Ocul[us] nō vidit ne auris audiret nec in-
cor bovis ascedit q[uo]d p[ar]auit deo diligētib[us]
se. Immēritas em̄ illi dulcedis nō ē cogisci
bit aviatorib[us]: s[ed] ab his q[uo]d tā cā accepēt.

Scđo vicit malignor[um] fal-
lacias p[er]verā sapientiā. Sap. viij. Sapiaz
nō vincit malicia: timo ecōtra. E[st] omni tyri
q[uo]d br[ac]tis iacob[us] 2 artes magicas et insidias
malicie p[er] se uincit.

Lertio imitat² ē dñm in
p̄dicatiōis & doctrine sublitate. **S**ic ē
venit de² p̄ doctrinā suā & p̄dicationē vo-
care petrōes vt dñs Barth. ix. sic & b̄tus
iacob ad h̄ a dño miss² c. **H**aut Dar.
iij. q̄ iposuit ei dñs nomē boanerges q̄d
est fil² tonitru: t̄ h̄ rōne sonore p̄dicatio
diabolicas: vt p̄ ex glosa victoria quā ob-
tinuit ē diabolū & hermogenē magum.
Primo philetū ei² discipulū s̄pertendo.
Secundo arte magica subver tēdo. **T**ertio
demones icēdō: t̄ hermogenē ad peni-
tētiā adducēdo: vidē hec i legēdis. **A**pōc.
iij. **Q**ui vicerit faciā illū colunā in templō
dei mei & foras nō egredietur ampli².

Lertio vicit tyrānorū ins
fanias p firmā patetiā. **Qui** qdā. Nobile
vincēdi genē patetiā; vicit **Qui** patis;
si vis vincere/disce pati. h modo victorio
sus fuit brūs iacob⁹ i passio sua quā pal
sus in iudea sub herode agrrippa. Nam
scriba qdā noīe losias iessu herodis fune
z in collo ei⁹ misit z p fune qdā latronē z ho
minē infamē eū trahebat. **O** mūdani. O
pollicēre sūtērē. dūlēmē kōfē. mūdani. O

Sicut paratus es regnum propter trium phalae hostilis certaboris victoria Apoc. iij. Qui vicerit dabo ei sede remeci in throno meo. Fuit autem iacobus iacobus multus vicitiosus et precepit vicit tria quae vicitibus paratus est regnum.

delicata viuētes quod youl modicā pena youl in iuriā leuiſia; patiū potest; viōre quod virū pabilē iuriā morie dominus voluit amicū suli iacobū sustinere. Agnoscite quod videte quod dīne dilectois et approbatōis signū magis ē tolerata aduersitas; quod egalis propter ita;

Primo vicit vicioꝝ blandicias per p[ro]p[ri]am sanctimoniam.
Secundo vicit malignoz fallacias p[er]v[er]sioꝝ.

Tertio vicit tyrannoꝝ insanas per fir-
matum quod dicitur in libro de ceteris do-
cumentis cultus dicitur baptizatus ad dñm z
ab tō iacobo baptizat. Sic itaq b. iacob⁹

Primo pscit nicio; **et** **ut** **tu** **charitas**, **id ut** **cerauit bonū certa**
mē; **curſū ſumauit fidē ſuauit;** **paſſū ſupā**

IV dicitur **VICIMUS.** Et cetera
Est dicitur Iacobus, i. supplex auctor vicerit. Ro-
. xii. Non vinci a male, sive in bono ma-
li. Apoc. vii. Vincenti dabo manu abscidi-
tur dabo illi calculum castidati, ut expositum
dicitur corporis dote claritatem decoratim; quod dicitur
calculum sive lapillus qui est terrenum a diuino sic
uit occidit triumphantem quoadmodum de scis
maximus episcopus ser. de martyre. Eppet igitur ob
multiplicitate fuit viceriorum. Heb. xii. Sciri que
dicitur viceretur regna, et trias patres petri dia-
boli et mundi. Eppet hanc viceriam para-
tum sibi sunt regnum dei. Apocal. viii. Qui vici
cerit vesties vestimentis albis, s. glorie.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶ Ber. de sc̄to Jacobo

Tertio paratu sibi fuit regnum ppter
speciale dilectionis diuine gram. Ia.
.i. Coronā vite repromisit deus dñs
Agentibus se. Qui autem deum diligunt a deo di-
liguntur. Prover. viiiij. Ego diligentes me di-
lige. Et gōndif qd sp̄cialiter iacobū
dilexit p hoc etiā oñdif qd iacobū sp̄cialiter
deū dilexit. Qd autem dñs spealtr iacobū di-
lerit triū manifestant

Primū est gratiōse quēsatiois beniuō
Secondū est affectuois deuotiois (lentia
frequentia.

Certium est miraclosoe operatiois euidentia.

Primū igitur est gratiole

zc. qz. f. gratiose: familiaris: z dulcis cu^z eo
z. qz. f. amicis: fr. plm.

Querlat est: qd est lignu amicicie. **Fr** ethie. **L** hys em assurcie Jacobu regiam.

gloriosam trasfiguratio[n]em videret. **D**arr. xvij. Itē eū secū t[er] nullū aliū p[ro]pter petru[m] et soāne introducti in fuscitatione puelle ar[ab] chisynagog. **L**u. viij. Itē ipm cū pdictis et nemine aliū secū duxit cū orauit in hor[um]to ante passione **D**arrh. xxvij.

Scdm est affectuole duo
tionis freq̄tia: q; freq̄nti² et deuoti² fūc
pegrinatōes ad visitandū ei² sepulcrū q̄
alioꝝ aploꝝ: yr exp̄tiā testat. **L**z aut²
dē die passus sit q̄ebis est annūciat² et pa-
sus: vt calix² papa dī. **T**n ei² festū. viii.
kal. augusti celebraſ: q; illa die fuit pple-
ta sui corpis trāſlatiō. de q̄ legis in ebori-
ca hermanni: q̄ anno dñi. xlii. dū corpus
bti iacobi duceret indomiti boues: die cla-
ra stella apparuit in capo in aspectu oim
et inde ciuitas illa in q̄ rehescit corp² eius
campostella vocatur

Tertiu est miraculo opa-
tios euidentia. ps. Mirabilis dñs in scis-
suis. fecit aut dñs ppter eū miracula multa
placit. Primo in sui corgis translatio. In
q faceta sunt miracula in oib elemetis. Du-
mo in aqz qz discipli mari se exponentes lis-
ne regimite trāquillū habuerunt mare. Se-
cundo i aere: qz vent scds eis flauit q eos os
opratu portu deduxit. Tertio in terra: qz
cū corp in terra sng vny lapide posuisse
mox lapis cessit z in speluncr se mirabiliter
coaptavit. Quarto i igne: qz draconem igne
spirare fratre crucez meidū sciderit discipli-

q̄ corp̄ portabat. Itē facta sūt miracula illa
beratiōe disciploꝝ a carcere in hōtuꝝ glo-
q̄ntiuꝝ sumerīoꝝ; tauroꝝ siluestrī domi-
sticatiōe; et in luppe regine querīoꝝ. Vt
de legedas. Itē floruit miraculis in motu
orū iulicitatioꝝ; sicut refert Hugo deictio
vīc. de qdā pegrino q̄ suauis diabolus seipm
interfererat. Itē q̄to floruit miraculis in
suꝝ deuotoꝝ mltipli subuentiōe. Pcto
rib̄ em remissiōeꝝ mirabilis iperat; sic re-
fert Bed. d illo q̄ p̄m suu in secula sen-
tis t remissiōe pmeruit. Monitibꝝ enī
subuenit q̄ demonū infestatioꝝ; sicut p̄
de illo cui in extremis laborān aperuit
burdone v̄t̄s p̄ lācea t facculo miserabile
p̄ scuto demones effugavit. Itē ples ad
uersis pichtis t infortunis eruptis; sicut p̄
de illo q̄ liberat̄ a custodia turris; t de illo
q̄ iniuste suspēsus celesti dulcedine rebol-
lat̄ est t p̄ni reddit̄. Hec cū alijs plenis
videre potes in legedatis. Hec ḡ supediti
declarat̄ spāle grāz diuini dilectionis erga
btm Iacobū; ppter quā sibi paratu ē regū
q̄ d̄ Ro. vi. B̄ia dei vita eterna. Illa d̄p
pe grām a dño recepit; q̄ p̄m int̄ aplos
passus est t ad celeste glāz aemilius; ppter
qd̄ vocat̄ Jacobus maior; cui p̄ vocatiois enī
lia etiā rō est; q̄ vice a dño chō por ante
aliā Iacobū vocat̄ est. Huc ḡ sc̄illimū vi-
tu sinceris cordibꝝ veneremur; huc laude;
huc glācim̄; q̄tis eꝝ p̄s itercessione

De sc̄tissima Anna matre genitrici di
Marie Sermo.

Wlier times
m deū sp̄a laudabif Prover.vii.
Triplicē timorē distinguere pos-
sum⁹ **P**rim⁹ est timor horribilis. Et ill⁹
est in danatis. De q̄ Sap. v. Videbas re-
babun⁹ timore horribili r̄c. Ipsi q̄p̄e dā-
nati sūt sic ouis q̄ a lupo deuorat: q̄ timor
do moris: r̄ morēdo timeret. Ita q̄ eoz dā-
bet dicere pōt ill⁹ p̄s. **T**imor tremor et
neruit sup me et prexeruit me tenebre. Tu
dich. iiiij. Intolerabilis timor et tremor se-
cudit sup eos. **E**st ei timor sine quicq; seu
ritate: tremor sine stabilitate: dolor sine fa-
nitate: laboꝝ sine q̄es, traſlilitate. Dic-